

Tudi delovni čas pod drobnogledom

Razširjena seja občinskega komiteja ZKS Ljubljana-Šiška, ki se je nadaljevala s sejo predsedstva občinskega komiteja SZDL (2. septembra), je prinesla toliko odločnih in jasnih misli, aktualnih in konkretnih nalog, da je zares škoda, ker ne morejo vse najti odmeva v našem časopisu. Skušajmo zato iz tehtne problematike izbrati le nekaj izhodiščnih točk, ki so dale seji širok okvir za razpravo: nespodbudna rast skupnega dohodka za 12,3 odstotka, močno povečanje zalog končnih izdelkov (za 21,3 odstotka), dvig osebnih dohodkov za 24,6 odstotka, povečano zaposlovanje za 1,6 odstotka, padec ekonomičnosti poslovanja, manjši dohodek, ki je ostal gospodarskim organizacijam za osebne dohodke in ostanek dohodka.

Če omenimo še to, da je bilo pri analizah o izplačanih dohodkih marsikje ugotovljeno, da so organizacije združenega dela prekoračile dogovorjeni del dohodka za skupno porabo ter da so temeljne organizacije s slabimi poslovnimi rezultati pogosto iskale rešitev iz gospodarskih težav v prekomernem zaposlovanju — potem je jasno, da je bila razprava komunistov ostra in kritična.

Podatkov ne jemati pavšalno

Pustimo ob strani tarnanje na račun splošnih gospodarskih gibanj doma in v svetu, ne iščimo znova »grešnega kozla« v neplačani fakturirani realizaciji, prav tako se ne sklicujmo zgolj na neurejene dohodkovne odnose kot vzrok za slabe poslovne rezultate. Iz večno ponavljajočih se razprav o tem, kaj bi morali storiti, pa nismo, se prav gotovo ne moremo nadejati svetlejših podatkov, še manj pa prave aktivnosti med ljudmi.

Kaj torej storiti?

Številke o izvozu, ki spričo ostalih sicer dokaj blago zvone, bo treba malce podrobneje preanalizirati. Res je, da je organizacij združenega dela, ki se usmerjajo v izvoz, čedalje več, res pa je tudi, da tega ne gre jemati pavšalno, ampak pogledati, v kolikšni meri so tuje surovine nadomestile z domačimi, koliko lastnih izdelkov so izvozile, ne navsezadnje pa bo treba spremeniti tudi uvozno-izvozno razmerje med Vzhodom in Zahodom; iz zahodnih držav namreč uvažamo 88,2 odstotka repromateriala, iz vzhodnih pa le 11,8 odstotkov.

Ne gre, da bi z vso ihto zagnali vik in krik ali pa nemočno stali ob strani in gledali, kako gre voz v svojo smer. Koledar do konca leta je vse tanjši in naša aktiv-

nost torej bolj potrebna. Realno, trezno in brez nestrpnosti bo treba zavihati rokave, pomesti s problemi najprej v svoji sredini — to je naloga vseh, posebno komunistov. Laže bo šlo, ker so naloge in ukrepi več ali manj znani, treba se jih je le držati in jih izpolnjevati.

Kakšen je naš delovni urnik?

Prav tako so na seji menili, da bo treba prej ko slej stopiti na prste tistemu »vmesnemu« kadru med vodilnimi in ostalimi delavci, ki so doslej pogosto ostali skriti kritičnemu očesu in o katerih pravzaprav malo vemo; gre za razne trgovske potnike, zastopnike v tujini in podobno. Poleg tega vsaj v tretjini delovnih organizacij samoupravni odnosi niso ravno na višini, kar tudi nosi s seboj določene posledice.

Pa še na nekaj so opozorili: da bo treba podrobneje pogledati, kako pravzaprav izkoriščamo svoj delovni in prosti čas, kakšen je naš delovni urnik, poiskati možnosti za uvedbo drsečega delovnega časa tam, kjer tega še niso storili.

Za skladnejši razvoj ljubljanskih občin

Naloga, ki čakajo Ljubljano v novem srednjeročnem obdobju 1976—1980, so sicer v glavnem znane, vendar pa bo za njihovo reševanje potreben dogovor vseh ljubljanskih občin. Naloge se med seboj prepletajo, vplivajo druga na drugo — docela nemogoče je, da bi jih zapirali v občinske meje! Terjajo stalno dogovarjanje in sporazumevanje, pripravljenost za skupno reševanje vprašanj, načrtovanj, pripravljanje programov — pa tudi združevanje sredstev zanje. Predlog dogovora za občine ljubljanske regije o skupnih vprašanjih družbenega razvoja je sedaj narejen, treba ga je temeljito pretresti, zato je razumljivo, da so mu udeleženci seje SZDL posvetili primerno pozornost.

Marjana Vončina

KRITIČNO OBRAVNAVANJE

Celotni dohodek tovarne Lek je bil v letošnjem prvem polletju v primerjavi s planiranim dosežen le z 78 odstotki, dohodek s 83 odstotki, ostanek sredstev za sklade s 77 odstotki, še večje odstopanje od plana pa kažejo rezultati nekaterih TOZD. Zaloga so bile za 23,9 odstotka večje kot ob koncu leta, čeprav se še vedno gibljejo v okviru planiranih. Ti rezultati so spodbudili komuniste, da so najprej v osnovnih organizacijah, potem pa tudi na svetu ZK odprto in kritično spregovorili o vseh problemih, ki zadevajo posamezne službe, o objektivnih in subjektivnih vzrokih, ki so pripeljali do takih rezultatov, opredelili naloge in se tudi zavzeli za njihovo dosledno izvršitev. Opozorili so na odgovornost služb in posameznikov, ki prepočasno uresničujejo sklepe samoupravnih organov, in sklenili, da se bodo bolj zavzeli za osebno odgovornost.

SAMOPRISPEVEK JE ZA ŠOLE IN VRTCE

SONJA SUSTER, učenka 5.b OŠ Rihard Jakopič: »Samoprispevek je za šole in vrtce. Plačujeta pa ga očka in mamica. Pravzaprav vsi, ki so že tako veliki, da hodijo v službo. In to je prav. Naša družba je kot ena velika družina, zato je prav, da si med seboj pomagamo. Ko bomo mi otroci odrasli, bomo tudi plačevali, če bo treba, za šole in vrtce.«

LEPI USPEHI SAMOPRISPEVKA

MARJAN GREBENC, gervanizer: »Mislim, da so dosednji uspehi pri izgradnji vrtcev in osnovnih šol v Ljubljani iz sredstev prvega samoprispevka vsem črnogledom dokazali, da s skupnimi močmi veliko lažje rešujemo probleme, ki se pojavljajo v naši družbeni skupnosti. In če problemi še ostajajo, je prav, da izglasujemo tudi drugi samoprispevek za šole, vrtce, zdravstvene domove in domove za upokojeence. Želeli bi, da bi nas o porabljenih sredstvih bolj temeljito obveščali, predvsem pa bi morali z našimi sredstvi ravnati varčno!«

SADOVE BOMO VSI UŽIVALI!

BOJANA DVORŽAK, študentka matematike: »Moj sinček obiskuje vrtec Andersen III. Če ga ne bi imela v vrtcu, bi težko študirala in obiskovala predavanja. Se bolj prav pa mi bo prišel vrtec pozneje, ko bom že v službi. Zato mislim, da bi moral biti sleherni občan za novi samoprispevek. In za lepšo prihodnost je treba tudi nekaj malega žrtvovati, še posebno, če bomo sadove obeh samoprispevkov vsi uživali. Prepričana sem, da bo takrat življenje za naše najmlajše še veliko lepše.«